

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-44/23-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić, i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Š. P., iz V., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 18. travnja 2023.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/23-01/2, URBROJ: 401-01/05-23-3 od 1. ožujka 2023.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ministarstva pravosuđa i uprave, KLASA: UP/I-008-03/22-01/23, URBROJ: 514-02-03-03-01 /01-22-02 od 16. studenoga 2022. godine, kao neosnovana, na temelju članka 116. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09 i 110/21).
2. Rješenjem Ministarstva pravosuđa i uprave je odbačen njegov zahtjev kojim je zatražio presliku pravnog akta kojim je Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave odredilo radnu skupinu koja je izradila Konačan prijedlog nacrta Zakona o nasljeđivanju, koji je prijedlog materijaliziran kao Zakon o nasljeđivanju („Narodne novine“, broj 48/2003).
3. Tužitelj tužbom osporava zakonitost rješenja tuženika zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Ističe da je Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne

samouprave izradilo Konačni prijedlog Nacrta Zakona o nasljeđivanju kao stručni izrađivač, da ga je Vlada Republike Hrvatske predložila, a Hrvatski sabor materijalizirao te da je objavljen u Službenom listu Republike Hrvatske „Narodne novine,, broj 48 u 2003. godini. Navodi da su Konačni prijedlog Nacrta Zakona o nasljeđivanju izradile konkretne fizičke osobe koje su i upoznavale javnost Republike Hrvatske sa svojim radom, odnosno da su imale i glasnogovornika koji je obavještavao stanovništvo Republike Hrvatske o novinama novog Konačnog prijedloga predmetnog Zakona o nasljeđivanju. Tužbu podnosi radi nedvojbenog utvrđivanja činjeničnog stanja, tj. utvrđenja da je člankom 11. stavkom 3. Zakona o nasljeđivanju iz 2003. izvršen napad na Ustav Republike Hrvatske, konkretno na odredbe članka 14. i 48. Ustava Republike Hrvatske (dalje: Ustav). Smatra da je teroristička, institucionalna skupina izvela napad na Ustav, a javnopravna tijela prikrivaju na udruženi i organizirani zločin i imena fizičkih osoba koji su bili članovi organizirane zločinačke skupine koja je izvela napad na Ustav. Predlaže poništiti rješenje tuženika i od Suda traži da mu omogući dobivanje pravnog akta kojim su određeni nomotehničari Prijedloga Zakona o nasljeđivanju.

4. U odgovoru na tužbu tuženik i navodi da tužitelj u tužbi nije naveo niti jedan razlog pobijanja osporenog rješenja, a razlozi koje navodi nisu od utjecaja na ocjenu zakonitosti tog rješenja. Ističe da iz predmetne tužbe proizlazi da tužitelj, radi ostvarenja subjektivnog prava samo iznosi pretpostavku da je postojala radna skupina za izradu Zakona o nasljeđivanju te traži imena osoba koji su sudjelovali u izradi predmetnog zakona. Ostaje kod svoje odluke i predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

5. U svojem očitovanju na primljeni odgovor tuženika, tužitelj ponavlja svoje mišljenje u vezi izrade Konačnog prijedloga Zakona o nasljeđivanju iz 2003. i iznosi svoje viđenje o tome tko bi i zašto trebao biti zakonski nasljednik ostavitelja.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Prema podacima spisa predmeta tužitelj je dana 25. listopada 2022. godine podnio Ustavnom sudu Republike Hrvatske zahtjev za pristup informacijama kojim je zatražio presliku pravnog akta kojim je Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave (dalje: Ministarstvo) odredilo radnu skupinu koja je izradila Konačan prijedlog nacrta Zakona o nasljeđivanju, koji je Hrvatski sabor izglasao 2003.g. Ustavni Sud Republike Hrvatske proslijedio je zahtjev Ministarstvu kao nadležnom tijelu, a Ministarstvo je zahtjev odbacilo s obrazloženjem da traženu informaciju ne posjeduje.

8. Prema članku 23. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine"25/13, 85/15), tijelo javne vlasti rješenjem će odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

9. Ministarstvo je pozivom na navedenu odredbu odbacilo zahtjev tužitelja s obrazloženjem da radna skupina za izradu Prijedloga Zakona o nasljeđivanju nije bila osnovana te traženu informaciju ne posjeduje.

10. Nakon provedenog žalbenog postupka pregledom dokumentacije i uvidom u službene evidencije tuženik je utvrdio da Ministarstvo doista ne posjeduje traženi dokument, slijedom čega je opravdano ocijenjeno da je rješenje o odbačaju zahtjeva

zakonito i da, posljedično tome, žalba tužitelja izjavljena protiv tog rješenja nije osnovana.

11. Pritom, mišljenje tužitelja o motivima izrade prijedloga Zakona o nasljeđivanju (NN 43/03) nemaju nikakav utjecaj na ocjenu Suda da je postupak povodom zahtjeva tužitelja proveden ispravno i da je osporeno rješenje tuženika, s obrazloženjem koje je u njemu dano osnovano na zakonu.

12. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj , odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 18. travnja 2023.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.